

hermed slutte, idet jeg skal anbefale Tinget at vedtage Lovforslaget, som det foreligger, med den lille Ændring, som er foreslaaet af en Del af Udvalget.

R. Jørgensen: Naar jeg i Betænkningen har taget nogen Afstand fra det ærede Flertal med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, er det ikke, fordi jeg er uenig med Flertallet i det væsentlige. Jeg er enig med Flertallet i, at Lovforslaget bør fremmes, og i at vi bør have Meterstykket gennemført her hjemme i Danmark. I det Stykke er der altsaa ingen Uenighed; jeg er derfor uenig med det andet ærede Mindretal (Ovesen), som ønskede, at Loven ikke skal fremmes. Jeg plejer i mange Stykker at være enig med dette ærede Mindretal, men i dette Stykke er jeg uenig med ham. Jeg skal nu anføre med Hensyn til selve Lovforslagets Hovedindhold, at det forekommer mig, at de Indvendinger, som dette ærede Mindretal har gjort, ikke ere væsentlige Indvendinger. De gaa alle ud paa at vise de Vanskeligheder, som Overgangen til det nye System vil medføre og de Bekostninger, det vil medføre, og det kan ganske vist være, at denne Overgang vil blive noget besværlig, skønt det jo har vilst sig i andre Lande, at den ikke har været saa besværlig, som man troede i Forvejen. Men det er jo dog kun en Overgang, og det er vel noget, som man kan komme over, og det at have faaet Loven gennemført, vil medføre adskillige Goder, som det forekommer mig vil veje op mod de Vanskeligheder. Gennemførelsen vil medføre. Det vil medføre det Gode, at vi faa vort Maal- og Vægtsystem i Overensstemmelse med vort Talsystem og det Møntsystem, vi nu have. Det vil gøre al Regning simplere, saaledes at man vil kunne spare megen Regneundervisning i Skolerne og ogsaa en Mængde Regnearbejde rundt om i det daglige Liv. Endelig vil det ogsaa medføre, at vi faa fælles Maal og Vægt med de allerfleste Lande i Europa. Jeg kan derfor trods de Vanskeligheder, der maaste kunne være ved Overgangen, dog ikke andet end anbefale, at vi gaa ind paa det nye System. — Naar det ærede Mindretal har gjort gældende, at vi beholdt forskellige Omraader, hvor vi dog skulle regne med Brøker, og deriblandt nævnte Hartkorninddelingen, saa tror jeg dog, at det er et Punkt, som vi kunne komme over uden altfor stor Vanskelighed; jeg har tænkt mig, at man med Bibeholdelse af den gamle Hartkornstønde kunde faa en Inddeling efter Decimalstykket i Stedet for Skæpper, Tjerdinger og Album, som vi nu have. Det forekommer mig ikke umuligt paa Me-

terkontoret at omregne alle disse gamle Inddelinger i Danmark i Decimalsystem og endvidere at beregne hver enkelt Udstrykning i Fremtiden efter Decimalsystem paa Grundlag af Hartkornstønden; det vil lette Arbejdet i Kommunerne i høj Grad.

Naar jeg alligevel har taget Afstand fra Flertallet, gælder det altsaa ikke Lovforslaget i det hele, men de enkelte Punkter, hvor der her i Tinget var Uenighed ved Behandlingen i Foraaret 1889. Der var jo forskellige Punkter, hvor denne Lov blev ændret. Disse Punkter bleve vedtagne af et Flertal her; men der var et Mindretal, som stemte derimod, og dertil hørte jeg. Et Hovedpunkt var Justervæsenet. Der gik Lovforslaget i den Stikelse, som det fik i Folkettinget, ud paa, at Justervæsenet skulde ordnes ved Lov. Der var andre Punkter, som ogsaa bleve ændrede; men det om Justervæsenet var det væsentlige. Jeg kan ikke sige, jeg sværmer for, at Justervæsenet med alle de Enkeltheder, der er Tale om, skal ordnes ved Lov; men det forekommer mig, at disse Hovedpunkter kunde man her enes om; jeg er i alt Fald for mit Vedkommende noget ængstelig ved at lægge det hele i Indenrigsministerens Haand alene. Jeg har navnlig sættet mig ved et Punkt, det er Justering af Vægte. Dette Punkt er kommet ind i dette Lovforslag til Forstel fra, hvad vi havde i 1889. Her er ikke alene Tale om Maal, men ogsaa Vejeredskaber, og under disse er udtrykkelig nævnt Vægte, som skulle justeres. I det Udkast til kongelig Anordning, som følger med Lovforslaget, er ogsaa omtalt, efter hvilke Regler Vægte skulle justeres. Men det viser sig, at det for Øjeblikket ikke staar ganske klart for Indenrigsministeren, hvorledes Enkelthederne kunne ordnes, idet der i Udkastets § 39 staar, at de nærmere Regler, for hvilke Arter af Vægte der kunne justeres, for Vægtenes Indretning i det hele taget o. s. v., fastsættes af Indenrigsministeren. Der maa altsaa komme en ny Bestemmelse fra Indenrigsministeriet, som ikke kan fastslaa allerede i den kongelige Anordning, som er paatænkt at skulle ordne Justervæsenet i det hele taget. — I Anordningens § 35 hedder det: „Justeres kunne kun saadanne Vægte, som ved deres Konstruktion og Udførelse teoretisk og erfaringsmæssig hde Sikkerhed for, at de besidde en for det Øjemed, for hvilket de ere bestemte, tilstrækkelig Grad af Paalidelighed og Variighed“. Jeg er bange for, at denne Bestemmelse vil medføre, at det Forhold med Hensyn til Vægtfabrikationen her i Landet, som hidtil har fundet Sted, at den har været drevet ikke alene i Hovedstaden,